

И. Азъ не могъ ти каза колко нѣща виждамъ, но струва ми ся, че виждамъ всичкы-ты нѣща по свѣтъ-тъ.

М. Можешъ ли да видишь душъ-тѣ ми, Иванчо?

И. Не могъ, нито ты можешъ да видишь моѣхъ-тѣ. Не е възможно да видѣхъ азъ душъ-тѣ си, но познавамъ само, че тя мысли.

М. Когато гледашъ нѣкои вещи, какъ ги видишь?

И. Видѣхъ ги както си сѣ: видѣхъ ги валчесты ли сѣ или четвероугольны, дългы или късы, голѣмы или малкы, червены или зелены или бѣлы или жълты.

М. Видѣ-тъ имъ и шаръ-тъ имъ видишь.

И. Наистинѣ, мамо, видѣхъ и колко сѣ тѣ далеко отъ мене.

М. Можешъ да чуешъ много и различни вещи да издавать различни гласове.

И. Наистинѣ, мамо, могъ да чуѣхъ клепалото когато клепа за черквѣ, и каваль-тъ, когато свири вуйка ми Иванъ, и кокошкы-ты, и паткы-ты, когато крякать, и кравъ-тѣ когато мучи, и овцы-ты когато блѣѣтъ, и Еленкѣ когато плаче. А! колко вещи могъ да чуѣхъ.

М. Душъ-тѣ ми можешъ ли да чуешъ, Иванчо?

И. Могъ да тя чуѣхъ когато говоришь.

М. Азъ напредъ размышлявамъ що щѣ да ти рекъ, и подиръ съ языкъ-тъ си говорѣхъ, а ты чуешъ гласъ-тъ на говореніе-то ми, а не намысль-тѣ ми. Тури часовнивъ-тъ на у-